

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ

میانند معذرت بشما چون رجعت کردید نزد آنها. بگو نخواهید معذرت،

لَنْ نُؤْمِنَ بِكُمْ قَدْ نَبَّأْنَا اللَّهَ مِنْ آخِبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ

نداریم ایمان بشما، البته آگاه کرد ما را الله از اخبار شما. و زود می بیند الله

عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

عمل شمارا و رسول او، باز رد میشوید پیش عالم الغیب و الشهاده

فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا

باز میکند آگاه شمارا آنچه همواره میکردید عمل * زود می خورند قسم بالله بشما چون

انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ط فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ط إِنَّهُمْ

برگشتید نزد آنها تا کنید اعراض از آنها. پس اعراض کنید از آنها. اینها هستند

رِجْسٌ وَمَا أُولَئِكَ بِمَأْكُولٍ نَّكَاهًا وَأُولَئِكَ سَيَحْلِفُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ

پلید و مأوا آنهاست جهنم. جزای آنچه میکردند کسب! * میخورند قسم

لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ

بشما تا راضی شوید از آنها. اگر شوید راضی از آنها بیقین الله نمیشود راضی

عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ^{۹۶} الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ

از قوم فاسقین * اعراب اند اشد در کفر و نفاق و مساعد که

الَّا يَعْلَمُونَ أَحَدٌ وُدَّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

هیچ نفهمند حدود آنچه را نازل کرد الله بر رسولش. و الله است علیم

حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ

حکیم * و از اعراب است آنکه می‌شمارد آنچه دهد نفقه غرامت، و منتظرند

بِكُمُ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الْوُجُوهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

بشما گردش هارا. بر آنهاست گردش بد. و الله است سمیع علیم *

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا

و از اعراب است آنکه دارد ایمان به الله و یوم آخرت و می‌شمارد آنچه

يُنْفِقُ قُرْبَتِ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ

دهد نفقه، قربت نزد الله و صلوات رسول. بیشك اينست قربت برای آنها.

سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^{٩٩} وَالسَّابِقُونَ

می کند داخل آنها را الله در رحمت خود. یقیناً الله است غفور رحیم* و سبقت کنندگان

الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ

اولی از مهاجرین و انصار و کسان تابع آنها در احسان،

رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَذَبَاتٍ تَجْرِي

راضی است الله از آنها و رضی اند از او و آماده کرده برایشان جناتی که دارد جریان

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَ

تحت آن انهار خلد میکنند آنجا برای ابد. این است کامیابی عظیم * و

مِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

از کسان ماحول شما از اعراب اند منافقان. و از اهل مدینه.

مَرُدُّوْا عَلٰى النِّفَاقِ ^{تف} لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ

مراد آنهاست بر نفاق. نداری علم بر آنها. ما داریم علم بر آنها. میکنیم عذاب آنها را

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيْمٍ ^{ج (١٠)} وَآخِرُوْنَ اَعْتَرَفُوْا

دو مرتبه باز میشوند سوق بسوی عذاب عظیم * و دیگران کردند اعترف

يَذُنُوْهُمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا ^ط عَسَىٰ اللّٰهُ اَنْ

بگناه هان خود، خلط کردند عمل صالح و دیگری بد را. شاید الله که

يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً

شود تواب بر آنها. یقیناً الله است غفور رحیم * بگیر از اموال آنها صدقه

تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ

بكن مطهر آنها را و بكن پاک آنها را با آن و صَلِّ عَلَيْهِمْ. یقیناً صلوات توست سکون

لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

برایشان. و الله است سمیع علیم * آیا ندارند علم که الله، او میکند قبول توبه

عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

از عباد خود و میکند اخذ صدقات را و آنکه الله، اوست تواب رحیم *

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ

و بگو کنید عمل می بیند الله عمل شمارا و رسول او و مؤمنان. و

سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

مسترد میشوید پیش عالم الغیب و الشهاده باز میکند خبر شمارا آنچه میکردید عمل *

وَاٰخَرُونَ مُرْجُونَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يَعْتَدِبُ بِهِمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ

و دیگران اند منتظرین به امر الله، خواه کند عذاب آنها را و خواه شود تواب بر آنها.

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا

والله است علیم حکیم * و آنانکه اتخاذ کردند مسجدی برای ضرر و کفر

وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

و تفرقه بین مؤمنین و ارسدگاه برای آنکه حرب کرد بالله و رسولش

مِنْ قَبْلُ وَيَخْلِفُونَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ

از قبل. و میخورند قسم "نداشتیم اراده الا حسنات." و الله دهد شهادت "آنها اند

لَكَذِبُونَ ﴿۱۰۷﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ

بس دروغگویان" * نكن قیام در آن ابدًا. مسجدیکه شد اساس بر تقوا از

أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فَمِنْ رِجَالٍ يُحِبُّونَ أَنْ يُطَهَّرُوا

اول روز حق است که کنی قیام در آن . در آنست رجالیکه دارند حب که شوند مطهر.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمِنْ أَسَسِ بُنْيَانِهِ عَلَى تَقْوَى

والله است محب مطهرين * آیا آنکه اساس نهاد بنیان خود را بر تقوا

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا

از الله و رضوان هست بهتر یا آنکه اساس نهاد بنیان خود را بر لب

جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارٍ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

تیغ در سقوط، و کند سقوط با آن در آتش جهنم. و الله نمیکند هدایت قوم

الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ

ظالمان را * نشود زوال بنیان آنها که بنا کردند شبهه را در قلوب خود

إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى

إلا که شود قطع قلبهای آنها. و الله است علیم حکیم * یقیناً الله خرید

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ

از مؤمنین نفسهای آنها را و اموال آنها را چونکه برای آنهاست جنت.

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعُذًّا عَلَيْهِ

میکنند قتال فی سبیل الله می کنند قتل و میشوند قتل. وعده ئی براوست

حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنْ

حق در تورات و انجیل و قران. و کی کند وفا بعهدخود از

اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا ببيعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الله، باشید بابشارت به بيع خود، آنکه بيع کردید برآن. و اینست همان کامیابی

الْعَظِيمِ ۱۱۱ التَّائِبُونَ الْعِبَادُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّكَعُونَ

عظیم * تائبان، عابدان، حامدان، سائحون، راکعان،

السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ

ساجدان، آمرین بالمعروف و نهی کنندگان از منکر و

الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَ

حافظین حدود الله. و بشارت دهید بمؤمنان * نیست بر نبی و

(۱) سائحون: ترك کنندگان آسایش برای حصول رضایت الله. (روزه، جهاد، هجرت، تعلیم)

الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ

کسان با ایمان که کنند استغفار برای مشرکین ولو باشند دارای قرابت

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّكُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۱۳﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ

از بعد آنکه شد مبین برایشان که آنها اند اصحاب جحیم * و نبود استغفار

إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا أَيَّاهُ فَلْيَتَّبِعْنِ لِمَا

ابراهیم برای پدرش الا بموعدیکه وعده داد باو. چون شد مبین به او

إِنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأْمِنَهُ^ط إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ^{١١٤} وَمَا كَانَ

که اوست دشمن الله، تبرئه کرد از او. یقیناً ابراهیم بود بس نرم دل حلیم * و نیست

اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ^ط

بالله که کند گمراه قومیرا بعد آنکه هدایت کرد آنها را حتی شود بیان به آنها آنچه کنند تقوا.

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ^{١١٥} إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط

یقیناً الله است بكل شیء علیم * یقیناً الله، از اوست پادشاهی سماوات و زمین.

يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

دهد حیات و دهد موت. و ندارید بدون الله کدام ولی و نه نصیری *

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

البتة تواب است الله بر نبی و مهاجرین و انصار که

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ

بود تابع او در ساعت عسرت، از بعد آنکه نزدیک بود بگردد قلبهای فریق

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ

از آنها، باز توباب گشت بر آنها. یقیناً اوست بر آنها رؤوف رحیم* و بر ثلاثة

الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

که معطل شدند. تا که ضیق شد بر آنها زمین با پهنائی آن

وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا

و ضیق شد بر آنها نفسهایشان و دانستند که نیست ملجاء غیر از الله إلا

(۱) سه نفریکه قبول توبه آنها بتعویق انداخته شد، پس انداخته شد: کعب ابن مالک، هلال ابن امیه و مراره ابن الربیع

إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۱۱۸

نزد او. باز تواب شد بر آنها تا کنند توبه. یقیناً الله، اوست تواب رحیم^۱ *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۱۱۹ مَا كَانَ

یا ای کسان با ایمان کنید تقوا به الله و باشید همراهی صادقین * نشاید

لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا

براهل مدینه و کسان ماحول آن از اعراب که کنند مخالفت

(۱) توبه: بخداوند رو آوردن از ندامت. (۲) تواب: ذاتیکه از روی رحمت بسوی بنده خود می‌نگرد.

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكُ

از رسول الله و نه کنند رغبت به نفس خود نسبت نفس او. اینست

بِأَنْفُسِهِمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْبَصَةٌ فِي سَبِيلِ

برای آنکه نشود نصیب آنها تشنگی و نه مصیبتی و نه گرسنگی فی سبیل

اللَّهِ وَلَا يَطُؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ

الله ؛ و نه کنند پامال جایی را که آرد بغیظ کفار را، و نشوند نائل بر دشمن

بَيِّنًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ

بنیلی الا شود مكتوب برايشان برآن عمل صالح. يقيناً الله نکند ضايع اجر

الْمُحْسِنِينَ^{۱۲۰} وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

محسنين را * و نه دهند نفقه، نفقه صغیری و نه کبیری

وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا

و نه کنند قطع وادی الا شود مكتوب برای آنها، تا دهد جزا آنها را الله از احسن آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۖ فَلَوْلَا

همواره میکردند عمل * و نباید که مؤمنان بروند کافه^۱ تا نه

نَفَرٍ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ

رود از کل فرقه از آنها طائفه تا شوند فقی در دین و

لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۳۸﴾ يَا أَيُّهَا

تادهند اخطار بقوم خود وقتی رجعت کنند نزد آنها تا بتوانند حذر کنند^۲ * یا ای

(۱) کافه: تماماً، جمعاً. (۲) طائفه باید با پیغمبر ﷺ بماند در حضور و سفر تادیگران را بعد از برگشت از سنن آگاه سازند.

الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ

كسان با ایمان قتال کنید با کسان همجوار خود از کفار تا بیابند بشما

غُلْظَةً^ط وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ^{۱۳۳} وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ

غلظتی. و عالم باشید که الله است با متقین * و هرگاه میشود نازل سورتی

فِيهِمْ مَنْ يَقُولُ أَيْكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ

از آنهاست آنکه میگویند "کدام شمارا زیاد کرد این ایماناً". اما بکسان

أَمِنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

با ایمان میافزاید آنها را ایماناً و آنها را میرسد بشارت * و اما کسانی که

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا

در قلبهای آنهاست مرض میافزاید به آنها پلیدی را بر پلیدی آنها و می میرند

وَهُمْ كُفِرُوا ﴿١٢٥﴾ أُولَٰئِكَ يَفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً

و میمانند کافران * آیا چرا نمی بینند که آنها میشوند آزمایش در هر سال يك مره

أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَسْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ

یا دو مره بازهم نمیکنند توبه و نه میشوند متذکر * و هرگاه میشود نازل

سُورَةٌ تَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ

سورتی، نظر کند بعض آنها بسوی بعض: "آیا مبیند شمارا کدام یکی؟" باز

انصُرْفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

منصرف میشوند. منصرف کرد الله قلبهای آنها را چونکه هستند قوم بدون فهم *

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

البته آمد برایشما رسولی از خود شما، گران است براو همه سرپیچی شما،

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا

حریص است بر شما، بر مؤمنان میبشد رؤوف رحیم * اگر روگردانیدند

فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ^{صلى الله عليه وسلم} لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ

بگو حسابم است بر الله لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. براو توکل میکنم و اوست رب

٩٩ التوبة ٩ يعتذرون ١١ منزل ٢

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

عرش العظيم*